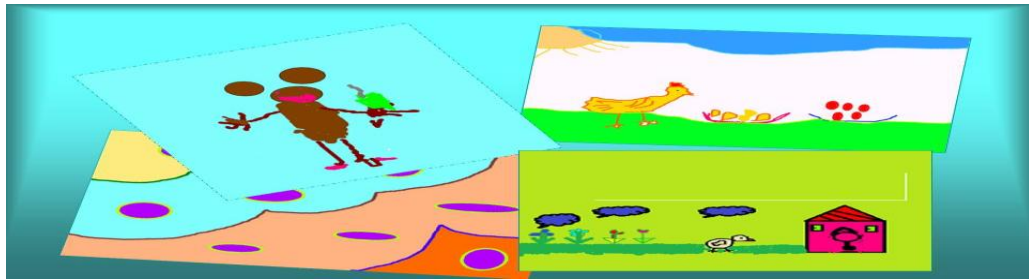

Ով աշխատի, նա կուտի

Մի տնակում ապրում էին մուկիկը, ծիտիկը և հավիկը:

Մի օր քուջուջ անելիս հավիկը մի հատիկ գտավ ու կանչեց.

- Հատիկ եմ գտե՜լ, հատիկ եմ գտե՜լ: Ո՞վ կտանի աղալու:

- Ես՝ չէ, - ասաց մուկիկը:

- Ես էլ՝ չէ, - ասաց ծիտիկը:

Ի՞նչ աներ հավիկը: Հատիկը ջրադաց տարավ, ադաց:

- Այլուրն ո՞վ տուն կտանի, - հարցրեց հավիկը:

- Ես՝ չէ, - ասաց ծիտիկը:

- Ես էլ՝ չէ, - ասաց մուկիկը:

Հավիկը այլուրը շալակեց, տուն տարավ:

- Ո՞վ խմոր կանի, - հարցրեց հավիկը:

- Ես՝ չէ, - ասաց մուկիկը:

- Ես էլ՝ չէ, - ասաց ծիտիկը:

Հավիկը խմոր հունցեց:

- Թոնիքը ո՞վ կվառի, - հարցրեց հավիկը:

- Ես՝ չէ, - ասաց ծիտիկը:

- Ես էլ՝ չէ, - ասաց մուկիկը:

Հավիկը թոնիքը վառեց:

- Հացն ո՞վ կթխի, - հարցրեց հավիկը:

- Ես՝ չէ, - ասաց մուկիկը:

- Ես էլ՝ չէ, - ասաց ծիտիկը:

Հավիկը հացը թխեց, դրեց սեղանին:

- Հացն ո՞վ կուտի, - հարցրեց հավիկը:

- Ես, - գոչեց ծիտիկը և մոտեցավ սեղանին:

- Ես, - գոչեց մուկիկը և մոտեցավ սեղանին:

Հավիկը նրանց սեղանից հեռացրեց և ինքը մենակ կերավ հացը:

Курочка, мышка и тетерев

В далекие времена жили-были курочка, мышка и тетерев. Однажды нашла курочка ячменное зерно и от радости даже раскудаhtалась: Нашла зерно, зерно нашла!.. Надо его смолоть! А кто понесет на мельницу? —

Не я, — сказала мышка. —

Не я, — сказал тетерев. —

Нечего делать, взяла курочка зерно и понесла. Пришла на мельницу, смолола зерно.

Кто домой муку снесет? — спросила. —

Не я, — сказала мышка. —

И не я, — сказал тетерев. —

Нечего делать, взяла курочка муку и принесла домой.

Кто хлеб замесит? — спросила курочка. —

Не я, — сказала мышка. —

И не я, — сказал тетерев. —

Замесила курочка тесто, и печку затопила, и хлеб сама посадила в печь. Вышел каравай на славу: пышный да румяный. Курочка на стол его поставила и спрашивает:

А кто есть его будет? —

Я, — крикнула мышка. —

И я, — крикнул тетерев. —

И оба уселись за стол.